

Expedient 15/2023

Acord relatiu al recurs presentat per XXXXXX davant el Tribunal de l'Esport de les Illes Balears contra la Resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació Balear de Trot, de 23 de juny de 2023

Ponent: Maria Isabel Fuster Ferrer

Antecedents de fet

1. En data 23 de juny de 2023 es va publicar al número 50/23 del *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* la desestimació del recurs presentat per XXXXXX davant la resolució del Jutge Únic, publicada en el Butlletí Oficial 38/2023, i que la confirmava en tots els seus extrems.
2. El 6 de juliol de 2023 XXXXXX, dins el termini atorgat, ha presentat recurs davant del Tribunal Balear de l'Esport contra la resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació Balear de Trot abans esmentada.
3. La sanció recorreguda consisteix en la suspensió de la llicència per conduir per un període de 4 setmanes. Aquesta sanció iniciava el seu còmput el 10 de juliol de 2023 fins al dia 6 d'agost de 2023, ambdós inclosos, però havent sol·licitat la recurrent la suspensió cautelar amb la presentació del recurs, aquest Tribunal va acordar, el 7 de juliol de 2023, suspendre cautelarment l'execució de la sanció fins que es resolgués el recurs presentat.
4. Al mateix temps, el 7 de juliol de 2023, es va requerir la Federació Balear del Trot perquè trametés a aquest Tribunal l'expedient federatiu corresponent a la resolució contra la qual es va interposar recurs; l'expedient es va rebre el 19 de juliol de 2023.
5. Al costat de la remissió de l'expedient federatiu el president de la Federació Balear del Trot fa arribar a aquest Tribunal una comunicació en què posa de manifest que es va produir un error material en la redacció de l'acord adoptat pel Comitè: "Les 4 setmanes de suspensió de llicència per conduir es fixen en el període comprès entre els dies 10/07/2023 al 06/08/2023 ambdós inclosos".

Segons aquest comunicat en tractar-se d'una sanció de 6 setmanes de suspensió de llicència per conduir com es pot comprovar a l'expedient sancionador, el Comitè va procedir a esmenar aquest error material comunicant el text correcte: "Les 6 setmanes de suspensió de llicència per conduir es fixen en el període comprès entre els dies 10/07/2023 al 20/08/2023 ambdós inclosos".

A través d'aquest comunicat se sol·licita a aquest Tribunal que acordi estimar la rectificació, perquè es tracta d'un error material i esmenable d'una sanció no complerta i s'ha acordat la suspensió de la seva execució fins que es pronunciï aquest Tribunal.

6. El motiu pel qual s'imposa la sanció recorreguda, segons el comunicat de sanció del dia 18 d'abril de 2023, es basa en la comissió d'una acció antiesportiva, ja que es va abandonar la disputa de la cursa mancant uns 500 metres per a la finalització d'aquesta quan anava en paral·lel al capdavant del pilot, anant-se cap a l'exterior, estirant les regnes i donant pas al cavall número YYYYYY, la qual cosa va falsejar el transcurs de la cursa i el possible resultat final i sense cap mostra de fatiga per part de l'euga o avaria aparent, motiu pel qual se la veu esprintar a la recta d'arribada (art. 70 del vigent C.C.; art. 12 del vigent RDD i punt 3 de l'exposició de motius).

7. Els arguments en què fonamenta la recurrent el recurs són els següents i s'exposen, a continuació, de forma succinta:

— Que s'ha vulnerat el seu dret a la presumpció d'innocència ja que, a la vista de la proposta de sanció publicada al *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* 32/2023, fins i tot abans de formular al·legacions, ja se la tenia per responsable de la infracció, partint d'una presumpció de culpabilitat i vulnerant el dret a la presumpció d'innocència.

— Que al vídeo de la cursa s'aprecia de forma clara que l'euga té signes de fatiga i resulta impossible mantenir el ritme i posició de la cursa, raó per la qual va decidir apartar-se a la dreta, fent-se més evident el cansament en els últims 1.000 metres en què ja va amb les regnes soltes i només avança un altre cavall que està més fatigat.

— Que hi ha un altre precedent a la cursa del 3/03/2022 al Premi Illes Balears, en què el cavall núm. 6 també anava al capdavant de carrera i va haver de tirar-se a la dreta davant les mostres de fatiga del cavall, per evitar més patiment i no perjudicar el normal curs de la carrera per a la resta de competidors. Tot i això, cap sanció disciplinària es va imposar al conductor d'aquest cavall, ni se'l va acusar de falsejar el resultat de la carrera.

Tot i això, en aquest cas, s'ha creat un relat fàctic que permet acusar-la de falsejar el resultat d'una carrera que, amb força seguretat, podria haver guanyat d'haver forçat la seva euga.

— Que concorren les següents causes de nul·litat radical de la sanció imposada:

a) Vulneració de l'art. 51 del RDD en haver prescindit de l'acord d'inici del procediment sancionador, tal com estableix l'art. 64.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques. La primera notificació que es va produir va ser la de la proposta de resolució.

b) Inexistència de la deguda separació de funcions i òrgans encarregats de la resolució i la instrucció del procediment.

Assenyala que el procediment s'ha tramitat seguint els tràmits del procediment simplificat de l'art. 51 RDD però que no s'ha notificat la resolució d'inici amb el contingut mínim que exigeix l'art. 64.2 de la Llei 39/2015 i que, en relació amb la inexistència de la fase instructora i resolutòria, va sol·licitar de manera expressa la identificació de l'instructor del procediment i de l'encarregat de resoldre però que va ser el mateix instructor (comissari federatiu) qui va resoldre les seves al·legacions i va ratificar la proposta de resolució pel dictada.

— Que en relació amb el fons de l'assumpte la resolució de sanció no es pronuncia sobre les seves al·legacions, i es limita a donar per reproduït els arguments d'altres resolucions i arriba a afirmar que va deixar “el triomf en safata” a un altre competidor en haver pres la decisió de retirar-se per evitar més fatiga a la seva euga.

— Que la seva conducta no encaixa amb el tipus infractor pel qual se la sanciona, no en queda acreditada la culpabilitat i que la seva intenció no va ser en cap cas alterar el resultat de la carrera.

Fonaments jurídics

Primer. Segons el que disposa el 176 de la Llei 2/2023, de 7 de febrer, d'activitat física i esport de les Illes Balears:

1. El Tribunal de l'Esport de les Illes Balears és l'òrgan suprem jurisdiccional esportiu en els àmbits disciplinari, organitzatiu i de competició, i electoral a les Illes Balears, i decideix, en última instància en via administrativa, sobre les qüestions electorals, competitives i disciplinàries esportives de la seva competència establertes en aquesta llei i en les disposicions reglamentàries que la desenvolupin. Així mateix, assumeix les funcions de mediació i arbitratge en la matèria esportiva. Està adscrit orgànicament a la conselleria competent en matèria d'esports del Govern de les Illes Balears, que li presta el suport material, de personal i pressupostari, i actua amb total autonomia i independència en l'exercici de les funcions que se li encomanen.

2. Els acords del Tribunal de l'Esport de les Illes Balears esgoten la via administrativa i, en contra, es podrà interposar recurs davant l'òrgan competent de la jurisdicció contenciosa administrativa. Els acords s'executaran en primera instància a través de la federació esportiva corresponent, que serà responsable del seu compliment efectiu.

Segon. Segons l'article 134 de la Llei 14/2006, la potestat jurisdiccional esportiva, en l'àmbit disciplinari, s'estén a:

- a) Conèixer de les infraccions de les regles del joc o de la competició.
- b) Conèixer de les infraccions de les normes generals i específiques de conducta i convivència esportives.

Tercer. L'article 174 de la Llei 2/2023 disposa el següent:

En l'exercici de la potestat jurisdiccional esportiva en els àmbits disciplinari, organitzatiu i de competició, i electoral, els òrgans titulars aplicaran els estatuts i reglaments corresponents, degudament aprovats, de les respectives entitats implicades, i el personal organitzador de l'àmbit no federat, les regles o bases de l'activitat esportiva organitzada i, en tot cas, la resta de normes de l'ordenament jurídic esportiu així com altres normes que resultin aplicables amb caràcter supletori, d'acord amb el que s'estableix a l'article 169.7 d'aquesta llei.

Quart. El recurs ha estat presentat, dins el termini, per XXXXXX, titular de drets i interessos legítims afectats per la resolució impugnada, d'acord amb l'article 4 de la Llei 39/2015.

Cinquè. En relació amb la tipificació i qualificació de la infracció consistent a abandonar la disputa de la cursa mancant uns 500 metres per a la finalització d'aquesta quan anava en paral·lel al capdavant del pilot, anant-se cap a l'exterior, estirant les regnes i donant pas al cavall número YYYYYY, la qual cosa va falsejar el transcurs de la cursa i el possible resultat final i sense cap mostra de fatiga per part de l'euga o avaria aparent, motiu pel qual se'l veu esprintar a la recta d'arribada, tant el comunicat de sancions com la proposta de resolució publicada al Butlletí Oficial assenyalen que ve recollida a l'art. 70 del vigent C.C.; a l'art. 12 del RDD i al punt 3 de l'exposició de motius.

Pel que fa a la sanció prevista per la Proposta de Resolució, aquesta va ser de sis setmanes de suspensió de llicència per conduir i una multa de 200 euros. Aquesta suspensió s'havia de complir entre el 8 de maig i el 18 de juny de 2023, ambdós inclosos.

La Resolució sancionadora publicada al *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* número 36/2023, de 5 de maig, va ratificar les sis setmanes de suspensió i la multa de 200 euros.

Sisè. L'article 70 del Codi de Conducta assenyala:

Article 70. Els Comissaris sancionaran en la forma que els sembli; desqualificaran per poder inscriure, fer carreres, entrenar o muntar així com excloure dels locals efectes al pes així com dels terrenys d'entrenament pertanyents a les societats i els clubs adscrits a la Federació:

Tota persona que hagi intentat subornar un conductor o que per un altre mitjà fraudulent qualsevol hagi intentat falsejar el resultat d'una carrera, havent produït o no el seu efecte.

1. Tot conductor que amb un fi fraudulent hagi maltractat el cavall o impedit que guanyi.
2. Tota persona que hagi estat còmplice de qualsevol d'aquests actes.
3. Tota persona que hagi infringit les disposicions d'aquest Codi. El cavall que hagi estat l'instrument per cometre una d'aquestes maniobres serà distanciat i es podrà desqualificar.

Per la seva banda, l'article 12 del RDD assenyala expressament:

ARTICLE 12. INFRACCIONS LLEUS. Són infraccions lleus:

- a) Les observacions formulades a comissaris, jutges, tècnics i directius i altres autoritats esportives en l'exercici de les seves funcions, de manera que suposin una lleu incorrecció.
- b) La lleu incorrecció amb el públic o altres conductors o competidors.
- c) L'actitud passiva en el compliment de les ordres i les instruccions rebudes de comissaris, jutges, tècnics i directius i altres autoritats esportives en l'exercici de les seves funcions.
- d) L'incompliment de les normes esportives per negligència o descuit, llevat del cas que constitueixi, per la seva entitat, una infracció greu o molt greu.
- e) Les que amb aquest caràcter estableixin les associacions, agrupacions i federacions com a infracció de la conducta esportiva.
- f) L'incompliment de les normes esportives descrites al Codi de Carreres, Acords Internacionals i a l'Annex II del present Reglament (Barem de Sancions), llevat del cas que constitueixi, per la seva entitat, una infracció greu o molt greu (B.O. 64/2014).

El tipus infractor imputat, haver intentat falsejar el resultat de la cursa per un mitjà fraudulent, se n'hagi produït o no l'efecte, és qualificat com a infracció lleu, ja que aquest Tribunal interpreta que la infracció que s'està imputant és la recollida per la lletra f) de l'article 12, ja que ni el comunicat de sanció ni la proposta de resolució, publicada al *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* núm. 38/2023, especifiquen la lletra de l'article 12 en què té encaix.

Atès que és qualificada d'infracció lleu, cal acudir al catàleg de sancions que el RDD recull per a aquest tipus d'infraccions.

L'article encarregat de regular les sancions per infraccions lleus és l'article 16 del RDD. Segons aquest precepte correspon a les infraccions lleus, les sancions següents:

- a) Suspensió per un període no superior a un mes.
- b) Multa de fins a 500 euros.
- c) Privació dels drets d'associat o associada per un període màxim d'un mes.

- d) Prohibició d'accés als recintes esportius per un període màxim d'un mes.
- e) Avís.
- f) Amonestació pública.

Aquest és el catàleg de sancions a imposar per la comissió d'infraccions lleus i es pot observar, clarament, que *la sanció proposada de sis setmanes no respecta la sanció prevista per aquest article, el qual preveu una suspensió per un període màxim d'un mes.*

Per part seva, l'article 201 de la Llei 2/2023 estableix que l'òrgan competent ha de procurar l'adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada. Per a la graduació de la sanció es tindran en compte els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- b) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- c) La transcendència social o esportiva de la infracció.
- d) El perjudici causat a la imatge i als interessos de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- e) La reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, que així s'hagi declarat per resolució ferma en via administrativa.
- f) La naturalesa i la gravetat dels perjudicis causats.
- g) El perjudici econòmic ocasionat.
- h) El fet que hi hagi hagut advertiments o requeriments previs de l'administració.
- i) El benefici il·lícit obtingut.
- j) L'esmena o conducta observada per l'infractor, durant la tramitació de l'expedient, de les anomalies que van originar la incoació del procediment.
- k) El major o menor coneixement tècnic dels detalls de l'actuació del responsable, d'acord amb la seva professió o vinculació amb l'àmbit de les activitats esportives.

En aquest sentit la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic obliga les administracions públiques a guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, i imposa els criteris següents (article 29):

- El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- La continuïtat o persistència en la conducta infractora.
- La naturalesa dels perjudicis causats.
- La reincidència per comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.

Això no obstant, la Resolució recorreguda no es fonamenta ni explica en quin criteri sustenta l'aplicació de la sanció en el grau màxim. En aquest sentit, cal tenir

en compte que la jurisprudència ha imposat la vigència del principi de proporcionalitat per limitar la discrecionalitat en l'aplicació de les sancions.

No n'hi ha prou de motivar en la resolució sancionadora la culpabilitat del responsable de la infracció, evidenciant l'acreditació dels fets constitutius de l'il·lícit i la participació d'aquell en aquests; també es fa imprescindible que la sanció s'adeqüi a les exigències del principi de proporcionalitat.

Així es desprèn de la sentència del Tribunal Suprem (STS 25 Setembre 2003 Rec. 527/1998 FJ 2) relativa a la sanció disciplinària imposada a un funcionari:

...la potestat sancionadora no té caràcter discrecional i això comporta que, quan per a una determinada infracció hagi legalment previst un elenc de sancions, la imposició d'una de més greu o elevada de l'establerta amb el caràcter de mínima haurà de ser clarament motivada mitjançant la consignació de les raons i circumstàncies específiques en què es fonamenta la superior malícia o desídia que es tenen en compte per triar aquest càstig més gran. Així ho imposa la interdicció d'arbitrarietat de l'article 9.3 de la Constitució i també el principi de proporcionalitat comprès a les garanties de l'article 25 del mateix text constitucional.

Setè. Cal entrar a analitzar ara les al·legacions de la recurrent referides al fet que concorren les causes de nul·litat radical següents de la sanció imposada;

a) Vulneració de l'art. 51 del RDD en haver prescindit de l'acord d'inici del procediment sancionador, tal com estableix l'art. 64.2 de la Llei 39/2015. La primera notificació que es va produir va ser la de la proposta de resolució.

b) Inexistència de la deguda separació de funcions i òrgans encarregats de la resolució i la instrucció del procediment.

Pel que fa a la primera causa al·legada, la inexistència de l'acord d'inici del procediment sancionador i la notificació ha estat constatada mitjançant l'examen de l'expedient federatiu remès a aquest Tribunal.

En relació amb aquesta al·legació, l'Acord del Jutge Únic assenyala que:

...és criteri d'aquest Jutge considerar que no hi ha vulneració de la norma que justifiqui la nul·litat d'actuacions sol·licitada, sent doctrina consolidada la que es refereix a aquesta institució de nul·litat d'actuacions doncs cal recordar que, com estableix la jurisprudència, l'incompliment dels requisits *procedimentals* només determina la nul·litat del procediment *administratiu* en el cas que es produeixi una disminució de les garanties de defensa de l'interessat, cosa que en aquest cas, segons el parer de aquest jutjador no concorre en haver-se respectat en el procediment sancionador tots els drets de la recurrent. Com diu aquesta jurisprudència, de la qual se'n fa ressò el Tribunal Balear de l'Esport en una lluna de les seves resolucions, el vici de forma o de procediment no és invalidant de si mateix, sinó en compte concorrin els supòsits que l'acte no tingui els requisits indispensables per assolir la seva fi o de lloc a indefensió dels interessats, segons la disposició que conté l'article 48.2 de la Llei de procediment administratiu comú i per això

es pot purgar al llarg del procediment i fins i tot en via contenciosa administrativa, tràmit en el qual pot obviar-se, per raons d'economia processal, enjudiciant el fons de l'assumpte, tant quan hagués estat no influent en la decisió -de manera que aquesta hagués estat la mateixa- com quan encara sí influent, la decisió hagués estat correcta o incorrecta, mantenint-la en el seu supòsit i anul·lant-la a l'altre, i només apreciar-se en cas que no tingui l'òrgan jurisdiccional dels elements de judici necessaris per a la valoració de la decisió administrativa.

En el cas que ens ocupa, és clar que els defectes al·legats pel recurrent no compleixen els requisits perquè sigui declarada la nul·litat per aquest jutgador pel que és procedent desestimar el seu recurs en aquest punt.

Per part seva, l'Acord del Comitè de competició assenyala que “respecte a la nul·litat per incompliment de les normes que regulen procediment i la qüestió de fons, hem de confirmar en la seva integritat la resolució del jutge únic per o encertat dels seus raonaments sense que sigui necessari tornar-los a reproduir aquí.”

Això no obstant els raonaments que conté l'Acord del Jutge únic, ratificats per l'Acord del Comitè Federatiu, convé recordar que el procediment sancionador s'inicia a través de l'acte d'incoació, d'acord amb els articles 63 i 64 de la Llei 39/2015. Es tracta de l'impuls inicial per al legítim exercici de la potestat sancionadora que individualitza la previsió general i abstracta de la llei, tot definint la situació jurídica que recaurà sobre un administrat en particular.

La Llei 39/2015 estableix, en l'article 64.2.b), que l'acord d'iniciació haurà de preveure: «Els fets que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.»

L'acord d'inici és l'actuació formal de tràmit que activa les exigències procedimentals previstes per determinar l'existència eventual d'una infracció administrativa i l'atribució de responsabilitat corresponent. Alhora, desplega altres efectes importants, ja que interromp el termini de prescripció de la infracció imputada; determina l'inici del termini de caducitat del procediment; serveix per garantir el dret de conèixer l'acusació; pot determinar la participació dels altres o determina la suspensió del còmput de prescripció de la infracció suposadament comesa, qüestió especialment rellevant en aquest supòsit.

Per tant, encara que és un acte de tràmit, no es pot obviar la rellevància que pot assolir respecte dels drets de l'imputat i, si escau, d'altres interessats, així com de l'interès públic per la persecució deguda de les infraccions administratives, la qual cosa condueix a considerar la motivació d'aquest acte com un dels elements essencials d'aquest.

El deure de motivació dels actes administratius serveix per prevenir l'arbitrarietat

en l'exercici de les potestats públiques en obligar a l'autoritat a mostrar un raonament justificatiu de les seves decisions; assegura la transparència a l'exercici de la funció pública; garanteix els drets dels interessats a l'acte administratiu, entre altres fins rellevants.

En definitiva, l'inici del procediment sancionador és l'instrument que materialitza el dret fonamental a ser informat del contingut de l'acusació, consagrat a l'article 24.2 de la Constitució. Aquest dret assegura que tot subjecte imputat tenguí coneixement ple de les raons que han conduït l'òrgan competent a decidir l'inici d'un procediment destinat a la determinació de la seva responsabilitat per la presumpta comissió d'una infracció administrativa, així com del conjunt de drets procedimentals que li corresponguin davant la situació esmentada.

Es tracta d'una garantia fonamental que deriva del més genèric dret de defensa, en la mesura que no és possible defensar-se d'allò que no es coneix (STC 116/2007).

El dret a ser informat de l'acusació implica que l'acord d'iniciació ha de ser la manifestació més completa possible de l'enjudiciament realitzat per l'Administració respecte d'allò que considera com una possible infracció, i no un mer recopilatori de fets o informacions no corroborades o que no tenguí prou capacitat per fonamentar racionalment les sospites de l'Administració.

Tot i que el procediment seguit per tramitar el procediment sancionador fos el previst per l'article 51 RDD, procediment simplificat, la incoació del procediment i la notificació suficient d'aquest s'havien d'haver produït.

En opinió d'aquest Tribunal, la seva absència no es pot qualificar com una irregularitat no invalidant, tal com la qualifica el jutge únic i ratifica amb posterioritat el Comitè Federatiu.

Pel que fa a la segona de les argumentacions per sol·licitar la nul·litat de les actuacions per part de la recurrent; "b) Inexistència de la deguda separació de funcions i òrgans encarregats de la resolució i la instrucció del procediment.", l'article 63.1 de la Llei 39/2015 assenyala que:

1. Els procediments de naturalesa sancionadora s'iniciaran sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent i establiran la separació deguda entre la fase instructora i la sancionadora, que s'encomanarà a òrgans diferents.

En el procés penal regeix la separació estricta entre els òrgans judicials que instrueixen el sumari i els que han de resoldre la causa, això al servei de la imparcialitat. Aquesta separació rígida de funcions i òrgans és consubstancial a l'anomenat "principi acusatori", que impedeix a l'òrgan judicial decisor proposar proves o corregir l'acusació proposada per l'instructor, qualificant els fets d'una

altra manera. Des de les primeres sentències, el Tribunal Constitucional va apostar per l'extensió dels principis del dret penal en general, i del procés penal en particular a l'àmbit sancionador administratiu, ja que tots dos són manifestació del *ius puniendi* de l'Estat. Aquesta extensió té la seva plasmació legal a la regulació actual que fa l'art. 63 de la Llei 39/2015.

De l'examen de la documentació que consta a l'expedient es pot constatar que, després de la publicació de la proposta de Resolució al *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* (primer acte del qual té notícia la recurrent), aquesta sol·licita la identificació del comissari o comissaris que van signar el comunicat de sanció; de l'òrgan instructor; de l'encarregat de l'enjudiciament, així com una ampliació del termini conferit per formular al·legacions fins que se'ls permeti tenir accés a l'expedient administratiu complet.

En resposta a la seva petició (foli 9) se l'informa que l'instructor de la causa és el comissari federatiu ZZZZZZ.

En la publicació de la resolució del procediment sancionador, en el *Butlletí Oficial de la Federació Balear de Trot* número 36/2023, es constata que qui resol el procediment és l'instructor del procediment, en assenyalar de forma expressa el punt 7.II del *Butlletí* (la negreta és nostra):

II. Se li ha lliurat tota la informació sol·licitada al seu escrit per poder exercitar el seu dret a defensa, inclosa la identificació del Sr. Comissari que va signar el comunicat de sanció, **la identitat d'aquest Comissari Federatiu** i explicació del moment en què es va produir la infracció recorreguda.

Destaca que no consta a l'expedient una Resolució del procediment de forma independent a la publicació referida al *Butlletí* 36/2023.

Aquesta qüestió és important però, atès que no hi ha Resolució d'inici i que queda constatada la vulneració de la previsió de l'art. 63 de la Llei 39/2015, amb el consegüent menyscabament de la garantia de la imparcialitat deguda a l'hora de resoldre aquest procediment, en ser l'instructor de l'expedient sancionador i l'òrgan resolutori el mateix, aquest Tribunal no entrarà a l'estudi i l'exposició de la repercussió de la seva inexistència, doncs simplement reforça el sentit de la decisió que aquest adopta amb l'Acord.

Vuitè. Segons el que disposa l'art. 109 de la Llei 39/2015 les administracions públiques poden revocar, mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció, els seus actes de gravamen o desfavorables, sempre que aquesta revocació no constitueixi dispensa o exempció no permesa per les lleis, ni sigui contrària al principi de igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

La revocació dels actes administratius per la mateixa Administració autora de

l'acte constitueix, sens dubte, un privilegi que l'ordenament jurídic confereix a les administracions públiques davant del principi general d'irrevocabilitat dels actes i la doctrina dels actes propis.

El legislador exigeix que es tracti d'actes desfavorables o de gravamen. En aquest cas, ens trobam sense gènere de dubtes davant d'un acte de gravamen o desfavorable que ha estat dictat sense haver dictat la resolució d'inici del procediment sancionador, sense haver-ne notificat i sense haver respectat la separació deguda de fases que exigeix l'article 63 de la Llei 39/2015.

Aquest Tribunal entén que els procediments sancionadors s'han de tramitar complint tots els requisits procedimentals i tramitar-los de la manera més garantista possible pel que fa als drets dels imputats. En conseqüència, considera que el més idoni és revocar la resolució de sanció sense que es pugui tornar a instruir un nou procediment sancionador. I no es pot tornar a iniciar un nou procediment sancionador per la comissió de la infracció comesa perquè, en no haver-se dictat la resolució d'inici d'aquest, no s'ha suspès el còmput del termini d'un mes que fixa la normativa com a termini de prescripció per a les infraccions lleus.

En aquest cas, la sanció s'imposa per la comissió d'una infracció lleu de l'article 12 RDD, tot i que recordem que la sanció imposada no respecta el termini d'un mes que preveu l'article 16 per a aquest tipus de sancions.

Aquest recordatori es fa extensiu a totes les instàncies de cara a futurs expedients ja que, com assenyala l'antecedent de fet 5, juntament amb la remissió de l'expedient federatiu, el president de la Federació Balear del Trot fa arribar a aquest Tribunal una comunicació en què posa de manifest que es va produir un error material en la redacció de l'acord adoptat pel Comitè en redactar-se tots dos inclusivament.

Segons aquest comunicat, en tractar-se d'una sanció de 6 setmanes de suspensió de llicència per conduir com es pot comprovar a l'expedient sancionador, el Comitè va procedir a esmenar aquest error material comunicant el text correcte: "Les 6 setmanes de suspensió de llicència per conduir es fixen en el període comprès entre els dies 10/07/2023 al 20/08/2023 ambdós inclosos".

A través d'aquest comunicat se sol·licita a aquest Tribunal que acordi estimar la rectificació perquè es tracta d'un error material i esmenable d'una sanció no complerta i s'ha acordat la suspensió de la seva execució fins que es pronunciï aquest Tribunal.

És a dir, es torna a obviar, amb aquesta suposada correcció d'errors, que no es comunica a la recurrent, la limitació temporal d'un mes prevista per a la imposició

de sancions per la comissió d'infraccions lleus.

Així mateix i de cara a tramitacions de futurs procediments sancionadors, aquest Tribunal fa recordatori que l'Administració només pot desvirtuar la presumpció d'innocència en els procediments administratius sancionadors mitjançant la prova de càrrec que hi recau.

Per tot això, reunit el Tribunal en ple a la sessió de 29 d'agost de 2023, prèvia deliberació dels assistents, adopta el següent

Acord

1. Estimar el recurs interposat per XXXXXX davant el Tribunal de l'Esport de les Illes Balears contra la resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació Balear de Trot de 23 de juny de 2023, i revocar la sanció imposada.
2. Notificar aquest Acord a totes les parts interessades.

Interposició de recursos

Contra aquest acord, que esgota la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Palma en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació, sense perjudici que els interessats puguin interposar qualsevol un altre recurs que convingui al vostre interès.

Palma, 29 d'agost de 2023